

Tavla 50 | Den Nationalsocialistiska Organisationen "Styrka genom Glädje"

Den Nationalsocialistiska organisationen "Styrka genom Glädje" (KdF) grundades i slutet av november 1933 i Berlin som en organisation inom den tyska arbetsfronten (DAF). Den leddes av Bodo Lafferentz och modellerades efter den italienska fritidsorganisationen "Dopolavoro", även om senare kritiska röster väcktes mot denna organisation. KdF var avsedd att organisera och kontrollera hela fritidsområdet - från semester till fritidsaktiviteter och företagssponsrade idrottsaktiviteter. KdF hade också ansvar för särskilda uppgifter och projekt, såsom "företagsförsköning" och byggandet av KdF-vagnen. För att visa behovet av en organisation som KdF under uppstartsperioden genomfördes en undersökning om personalens fritidsvanor på Siemens i Berlin. Resultaten visade att endast en tredjedel av de anställda hade gjort resor som varade flera dagar. Andelen som hade deltagit i kulturella eller idrottsaktiviteter visade sig också vara mycket låg. För den tyska arbetsfronten var området för fritidsaktiviteter lämpligt för att vinna popularitet och kompensera för dess ringa inflytande över arbets- och socialrättsliga frågor. De flesta av de ledande personerna i naziregimen upplevde novemberrevolutionen 1918 som en trauma och såg den militära förlusten som en följd av fädernelandets förräderi. Under inga omständigheter skulle detta upprepas i en framtida krig. Därför var KdF avsedd att ta hand om de "folkfrändernas" mentala inställning. Hitler uttryckte detta som följer: "Jag vill att arbetaren tilldelas tillräckligt med semester och att allt görs så att denna semester, liksom den övriga fritiden, är en tid för ren rekreation. Jag kräver detta eftersom jag vill ha ett folk med starka nerver. Endast med ett folk som behåller sina nerver kan vi bedriva verkligt storpolitik." Detta citat visar KdF:s instrumentella karaktär inom ramen för krigsförberedelser. Även de som inte deltog var avsedda att tro på illusionen om en social avancemang och utjämning av sociala skillnader. Utjämningen inom fritidsaktiviteter och ökad deltagande av arbetarna i kulturella och sportiga aktiviteter skulle också bevisa detta. Samtidigt syftade dessa åtgärder till att förbättra prestandan och folkets hälsa. Bildskapandet och effekten av KdF-aktiviteterna var mycket framgångsrika: organisationen blev den mest populära organisationen inom naziregimen och bidrog till systemets stabilitet. Vissa av myterna kopplade till KdF-resorna finns fortfarande och påverkar nutiden.

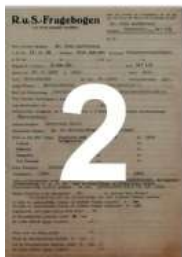
1. Annonss som visar livliga, glada människor, 1938. Förbundsarkivet Berlin
2. Beslagtagen byggnad använd som högkvarter. Säte för den nationalsocialistiska organisationen "Styrka genom Glädje", belägen i det tidigare byggnaden för SPD (Socialdemokratiska partiet) tidningen "Vorwärts" på Lindenstrasse i Berlin-Charlottenburg, 1936. Tyska historiska museet, foto: Willy Römer
3. Varieté för arbetarna på Gemenskapens Lagring. Otto Marrenbach (red.), Grundläggande principer för den tyska sociala ordningen, 1942.
4. Framgångsmeddelande angående antalet deltagare som har deltagit i KdF-evenemang 1936. Årsrapport från DAF, 1936. Förbundsarkivet Berlin

z1. Mot de "sköra nerverna". De största statsmännen kan inte bedriva politik med ett folk som har sköra nerver. Förlusten i det stora kriget skulle ha förmedlat detta budskap för evigt. Vår fiende, på grund av deras överlägsenhet i antal, kunde ge sina styrkor den nödvändiga vilan och återhämtning, medan tyskarna tvingades utstå den ständiga nervpåfrestande anstormningen. Därför kunde fienden nå fädernelandet

genom den påtvingade hungerblockaden. Vi förlorade kriget eftersom vi förlorade våra nerver. Därför vill Führer att den nationalsocialistiska staten alltid ska ha denna insikt framför ögonen; att folkets nerver förblir starka och friska. "Efter arbete". Den stora "eldfångselaftonen" för den tyska fronten. Arbeitertum, 1933 z2. "Nerver" för kriget Vi skickar dem inte ut i världen för sin egen nöjes skull. Jag har inte grundat resebyrå "Styrka genom Glädje" för att starta en fritidsklubb, det är något jag starkt avvisar. Eller för att låta människor upptäcka Italien eller Portugal, det är löjligt och något jag känner fullständig likgiltighet inför. Nej, syftet är att säkerställa att de har nerver och styrka så att när Führer beslutar att svara på den sista frågan, kommer 80 miljoner människor att vara på toppen av sin potential för att uppfylla detta. Ett tal av rikets organisationsledare Dr. Ley den 11 juli 1938 på KdF-skeppet "Wilhelm Gustloff". z3. "Reparation" av arbetskraften Vi skickade inte våra arbetare på semester eller byggde gigantiska badorter bara för skojs skull. Vi gjorde det för att låta arbetskraften återfå sin styrka, så att han kan återvända till sin arbetsplats med ökad energi. KdF överhalar sin arbetskraft då och då, precis som man byter motor i sin bil efter att ha rest ett antal kilometer. Sport, arbetsglädje, företagskonserter och sådant är oviktiga i sig, eftersom deras funktion tjänar till att se till att det tyska folket förbättrar sig på alla nivåer. Gerhard Starcke, Den tyska arbetsfronten, 1940 z4. Påverkan och kontroll även under fritiden - Rapport från SPD från juli 1935 Rapporterna som har kommit in under de senaste månaderna om "Styrka genom Glädje" visar att denna organisation har utvidgat sitt verksamhetsområde. Den försöker inte bara bli en resebyrå utan också försöker uppfylla alla massornas potentiella önskemål och önsknings. Det politiska syftet är följande: arbetaren, arbetsgivaren och ledningen är inte bara menade att vara under påverkan av den nationalsocialistiska organisationen, utan de ska också ständigt omges av dess påverkan hela tiden. Tysklands rapporter från det socialdemokratiska partiet i Tyskland 1934-1940, 1980.

Tavla 50 | Bodo Lafferentz - en biografi

Bodo Lafferentz föddes 1897 i Kiel som son till en entreprenör inom civilingenjörsväsendet. År 1914 anmälde han sig som frivillig till pionjärtrupperna. Efter att ha återvänt från brittisk fångenskap 1920 studerade han statsvetenskap vid universiteten i Berlin och Kiel. Från 1929 till november 1933 var Lafferentz en av föreståndarna för Tyska arbetsgivareförbundet. Den 1 maj 1933 gick han med i NSDAP och blev chef för avdelningen "Resor, Vandring och Ledighet" inom den nationalsocialistiska organisationen "Styrka genom Glädje" (KdF) i december 1933, och i början av 1938 tog han över hela KdF-kontoret. Samma år fick han uppdraget från Ley att förbereda byggandet av "Volkswagen"-fabriken och fungerade som verkställande direktör för "Volkswagen"-fabriken LLC och som medlem i styrelsen. Lafferentz utsågs till riksföreträdare för räddning, det vill säga han var ansvarig för återförandet av befolkningen från de "hotade" västra områdena. SS-Obersturmbannführer (överstelöjtnant) ledde även "Research and Utilisation LLC" som var involverat i forskningsprojekt i koncentrationsläger. Efter 1945 bodde Lafferentz som säljare i Nußdorf nära Bodensjön. Überlingens Spruchkammer (civil domstol) kategoriserade Lafferentz som "skyldig" i december 1948. Revisionen i februari 1949 ledde till kategorin "mindre belastad", och han blev inte dömd. Lafferentz avled 1974.

1. Bodo Lafferentz i Bayreuth, 1940 Förbundsarkivet Koblenz, foto: Heinrich Hoffmann
2. Snabb karriär efter 1933. Frågeformulär för ras- och bosättningsministeriet inom SS, 25 september 1941. Förbundsarkivet Berlin
3. Omgiven av makt. Ley i diskussion med Hitler, mellan dem står Bodo Lafferentz. Gerhard Starcke, Den tyska arbetarfronten, 1940

z1. "Hyllning till gemenskapstanken" Grundvalen för det nya Tyskland är den sociala tanken, kamratskapen med hela folket. Alla olikheter mellan grupper som leder till oordning och konflikt måste utplånas. Semesterresorna med den nationalsocialistiska organisationen "Styrka genom Glädje" arbetar för att uppnå detta mål. Semesterfirarna är särskilt benägna att omfamna denna gemenskapstänkande, och vårt huvudmål är att utforma semesterresorna på ett sådant sätt att våra kamraters tankar blir uppenbara. Bodo Lafferentz, Rapport om semester och återhämtning: Världskongress för frihet och återhämtning, Hamburg 1937

Tavla 52 | Struktur och uppgifter för den nationalsocialistiska organisationen "Styrka genom Glädje" (KdF)

Den territoriella strukturen för den nationalsocialistiska gemenskapen "Styrka genom Glädje" visade sig vara analog med den för NSDAP. Den funktionella avdelningen motsvarade uppdelningen av den administrativa ledningen. Många avdelningar var underordnade KdF, som i sig var en avdelning inom den tyska arbetsfronten (DAF). DAF stödde ekonomiskt KdF med regelbundna bidrag på miljontals som kom från den tidigare fackföreningens egendom och nuvarande medlemsbidrag.

Fram till krigets början fanns sex avdelningar: KdF och de underordnade avdelningarna var bland annat ansvariga för organiseringen av semester och fritid, den nationella utbildningen samt yrkesutbildningen, företagsförskönande åtgärder och därmed "optimeringen" av intern produktion samt främjandet av företagssponsrade idrottsaktiviteter. KdF:s uppgifter bestod främst av kontroll och formning av de anställdas vardagsliv och fritid och syftade till att öka effektiviteten. Förutom det var KdF ansvarigt för att sprida idén om "Folksgemenskapen" och att skapa lojalitet gentemot regimen. Fram till krigets början firade KdF sig själv och sina prestationer vid årliga rikskonferenser i Hamburg. Dessa dyra, internationella firanden som var propagandistiskt iscensatta skulle ge – både i landet och utomlands – intrycket av en framgångsrik fritidspolitik. Även de prestationsrapporter som regelbundet lämnades på KdF:s årsdagar syftade till positiva effekter och granskades av den synkroniserade pressen.

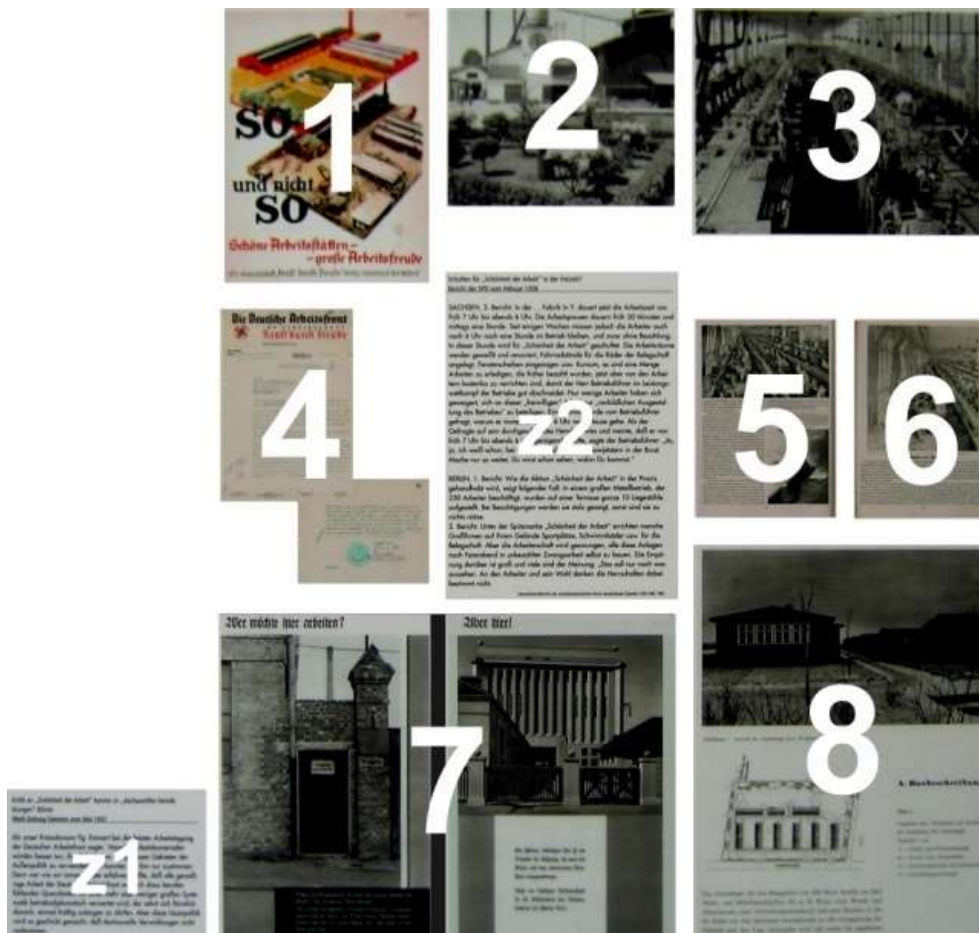
Som tidigare nämnts agerade KdF-personalen främst inom företagssfären. Många KdF-resor organiserades via företagen. Den ideologiska och önskade praktiska funktionen av det nationalsocialistiska semester- och rekreationskomplexet i Prora blir tydlig endast mot bakgrund av KdF:s mål och de praktiska inriktningarna hos dess avdelningar. Därför kommer de centrala avdelningarna, deras uppgifter och funktioner att presenteras på de följande utställningstavlorna.

1. Öppnandet av KdF-utställningen i Zoo Exhibition Hall i Hamburg. Rikets organisationsledare Ley betraktar bilder under en rundtur av KdF-vagnfabriken den 21 juli 1939. Förbundsarkivet Koblenz
2. Internationellt deltagande under KdF-rikskonventet. Festtåg under KdF-konventet i Hamburg, 1937. Regionalt mediecenter Hamburg, foto av Germin (Gerd Mingram)
3. Medeltida maskerad. Festtåg under KdF-rikskonventet, 1938. Tyska historiska museet, foto: Joseph Schorer
4. Vertikal översikt över KdF, 1940. Organisationsbok för NSDAP, 1940
5. Teknisk översikt över KdF, diagram. Förbundsarkivet Berlin
6. Propagandabilder från KdF-rikskonventet i Hamburg, 1939. Glädje och arbete, 1939
7. Hamburg, staden för "KdF-konventet". Arbeitertum, 1938

Tavla 53 | KdF-kontoret "Skönhet i Arbetet"

KdF-kontoret "Skönhet i Arbetet" grundades som en självständig avdelning i november 1933 och leddes av Albert Speer. De centrala målen var att öka tillfredsställelsen inom företagen och etablera en "ren och kamratlig atmosfär". För att uppnå dessa mål skulle "goda och hälsosamma arbetsplatser" och en "sann arbetsgemenskap mellan överordnade och underordnade" skapas. Metoderna för att genomföra detta grundades på psykotekniska program som härstammade från tiden för Weimarrepubliken: en optimering av arbetsprocesserna skulle förverkligas genom företagssponsrade rekreation och förbättring av arbetsplatsen. Kontoret skulle initiera förbättringar av arbetsmiljön - såsom ljusa arbetsplatser, god ventilation och sanitära anordningar. Arbetsplatsens renhet, konstruktion av idrottsplatser, grönområden och äldreboenden skulle också förverkligas av de anställda genom "frivilligt extraarbete". Kontoret hade dock ingen verkställande befogenhet. Trycket utövades via propaganda, företagsbesök och DAF-representanter. Företag som inte följde riktlinjerna kritiserades offentligt, medan de som uppfyllde idealen lovordades och tilldelades märket "Ideal Utveckling av Styrka genom Glädje". Förutom fabriksbesök organiserade kontoret kampanjer som ägnades åt olika aspekter. Med uppdrag som "Solen och Grönt åt alla Produktiva Människor", "Bra Ljus - Bra Arbete", "Renhet hos Människor i Ett Rent Företag" uppmanades människor att bygga eller renovera tvätt-, bad- eller omklädningsrum eller förbättra belysningen på arbetsplatserna. Kampanjen "Varm Måltid på Företaget" var särskilt viktig: antalet företagsmatsalar skulle öka för att möjliggöra arbetsintensifiering och förlängning av arbetsdagarna. Branschspecifika kampanjer för sjö- och inlandssjöfarten, garverier, skofabriker etc. arrangerades också. Kontoret designade också lampor, tallrikar, möbler och modellbaracker för "Reichs" motorvägsläger. Åtgärderna, som främst syftade till att öka prestandan, kritiserades emellanåt. Förändringarna kallades ibland resultatet av "fasadsocialism" eller bespottades som "blomkruksromantik".

1. En ordnad arbetsplats för att öka produktiviteten.
Förbundsarkivet Koblenz

2. Grönska i fabriksgården. Fabriksgård med väggslagord från DAF ("Vi ska marschera med er"), inuti plywoodfabriken Ebersberg/Oberbayern, 1937/38.
Bildarkiv från Preussiska kulturarvsstiftelsen, foto: Heinrich Hoffmann.

3. Dagsljus på arbetsplatsen var avsett att stimulera högre prestation.
Broschyr, "Kvinnor på fabrikerna", 1940.
Förbundsarkivet Berlin

4. En av uppgifterna för "Skönhet i Arbetet" var att renovera matsalen.
Ett brev från Regional Advisor of "Skönhet i Arbetet" i Berlin, skickat till Generalinspektören i Berlin, Albert Speer. 13 juli 1938.
Förbundsarkivet Berlin

5. En stor, luftig arbetslokal inuti Siemens, Werner Factory F, 1932.
Fritz Veibel, "Man and Machine", "Siemens-Transactions", 1932

6. Den säkra arbetslokalen, 1935 – engagerad av "Skönhet i Arbetet".
"Skönhet i Arbetet", Siemens-Transaktion, 1935

7. Även renoveringen av entrén var avsedd att skapa "underverk".
Broschyr från "Skönhet i Arbetet", 1934.
Förbundsarkivet Berlin

8. Även renoveringen av entrén var avsedd att skapa "underverk".
Broschyr från "Skönhet i Arbetet", 1934.
Förbundsarkivet Berlin

z1. Kritik mot "Skönhet i Arbetet" kan leda till "Dachau-liknande händelser". Fabriksblad Siemens, maj 1937. "Under det senaste verkstadsforumet för den tyska arbetsfronten sa vår distriktschef, 'Vissa av våra arbetskamrater skulle vara bättre lämpade att använda sina förmågor inom området utrikesaffärer'. Vi kunde bara hålla med honom. Gång på gång har vi bråkmakare som systematiskt kritiserar den tyska arbetsfronten, och dessa människor ber om stryk. Dock genomförs denna lömska politik så listigt att en Dachau-liknande situation inte uppstår. Tvärtom förekommer de under täckmanteln av en ärlig man eller 'nationalsocialist'. Alla som arbetar i fabriken måste ha ögonen öppna för att avslöja dem. Trots all denna list kommer förr eller senare någon att göra ett misstag. Må då Gud ha barmhärtighet med deras själ."
Förbundsarkivet Berlin

z2. Ympning för "Skönhet i Arbetet" - under sin fritid? Rapport från SPD från februari 1938 "Sachsen, 3:e rapport": På fabriken i Y. var arbetstiden från kl. 7 på morgonen till kl. 18 på kvällen. Arbetpauserna var 20 minuter på morgonen och en 1-timmars lunchrast. De senaste veckorna måste dock arbetarna arbeta en timme extra och fick ingen extra betalning. Under denna extra timme utförde arbetarna ympning för "Skönhet i Arbetet". Arbetslokalerna skulle kalkas och renoveras, cykelställ sattes upp, fönsterramar fixades och så vidare. Sammanfattningsvis skulle detta tidigare ha varit arbete för vilket arbetarna skulle ha fått betalt. Nu förväntas arbetarna göra detta gratis, så att vår "Kära Chef" kan få ett bra resultat i "effektivitetstävlingen". Endast ett fåtal arbetare vägrade "frivilligt" bidra till "förbättringen av arbetsutrymmet". När chefen frågade en av sina anställda varför han alltid gick hem runt kl. 18, pekade arbetaren på sin svettgenomdränkta skjorta och sa att han hade arbetat här från kl. 7 på morgonen till kl. 18 på kvällen och att han var trött. Då svarade chefen: "Ja, jag ser att ett

sovjetiskt hjärta fortfarande slår inom dig. Bara fortsätt så! Du kommer snart att se vart den inställningen leder dig!".

"Berlin, 1:a rapport": Sättet som "Skönhet i Arbetet" hanteras i praktiken kan illustreras med följande exempel. I en metallverkstad som anställer 250 arbetare skulle 10 solstolar placeras på en terrass. De visas stolt alltid under besök, men de används aldrig egentligen.

"Berlin, 2:a rapport": Under devisen "Skönhet i Arbetet" skulle olika företag bygga en idrottsanläggning, simbassäng och så vidare för de anställda. Arbetarna tvingas emellertid bygga dessa saker själva utan att få någon lön. Frustrationen bland många av dem är mycket hög, och många anser att "Detta är en ytlig illusion. Ingen bryr sig egentligen om arbetarnas välfärd och välmående."

Rapporter från Tysklands socialdemokratiska parti 1934-1940, 1980

Tavla 54 | "KdF-Baggen" - Motorisering av "Folkets Kamrater"?

Byggandet och försäljningen av den så kallade "Folkvagnen" skulle öka motoriseringsgraden i Tyskland. År 1934 fanns det endast en bil per 75 invånare, medan var femte person i USA hade en bil och var tjugonde person i Frankrike hade en. För att uppnå detta mål stödde Hitler personligen planerna från konstruktören Ferdinand Porsche att bygga en "Folkvagn". Planerna förverkligades av den nationalsocialistiska organisationen "Styrka genom Glädje" inom den tyska arbetsfronten eftersom ingen överenskommelse om finansiering av fordonets utveckling och senare försäljningspris kunde uppnås med bilindustrin. Som ett resultat av exproprieringen av de tidigare fackföreningarna hade DAF de nödvändiga medlen tillgängliga. I slutet av maj 1937 grundades "Sällskapet för förberedelsen av den tyska Folkvagnen". I februari 1938 påbörjades byggandet av en fabrik nära Fallersleben och den 26 maj lade Hitler grundstenen under en stor ceremoni. Vid sidan av byggandet av produktionsanläggningarna grundades en ny stad - "KdF-bilens stad", senare kallad Wolfsburg. I september 1938 presenterades en modell av "Folkvagnen", som först kallades "KdF-vagn", för allmänheten. I slutet av 1939, med hjälp av 3000 italienska byggare, var stora delar av arbetet färdiga.

KdF-organisationen använde sin erfarenhet av resebesparingar och utvecklade ett eget sparande system för "Folkvagn Baggen": frimärken såldes som kunde fästas på sparande kort. Målet var att de blivande köparna skulle investera cirka fem riksmark per vecka. De lokala KdF-kontoren registrerade och kontrollerade spararna. Innan köpet skulle hälften av kostnaderna ackumuleras. Frivilligpersonal, de så kallade "KdF-bilvärdarna", var ansvariga för genomförandet av sparandet. Priset för limousinen bestämdes till 990 riksmark, vilket motsvarar cirka 4500 euro. De presumtiva köparna kom främst från borgerliga samhällskretsar, bland "KdF bil"-spararna var andelen arbetare endast 5 procent.

Ingen av de 336 000 beställningarna, av vilka 60 000 hade betalat hela bilen, fick någonsin "Folkvagn Baggen". Den 1 september 1939 förbjöds arbetet med civila projekt. Wolfsburg-fabriken producerade nu främst för flygvapnet och byggde militära versioner av "KdF-bilen". "KdF badorten" på Rügen fick aldrig några semesterfirare, och "KdF-bilen" byggdes aldrig - kriget och expansionen hade företräde.

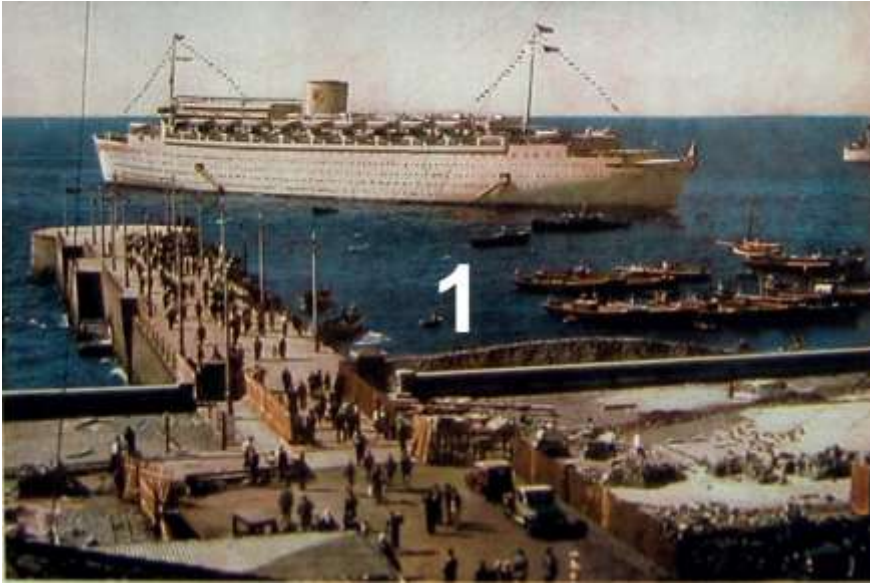
1. Rabattkorten från KdF överfördes också till "KdF-bilen".
2. Den annonserades med en ganska låg grad av åtagande, 1938.
3. Insatserna betalades till slut. Ett brev från avdelningen "KdF-bil", NS-samhället, skickat till Hans Lichtenheldt den 18 juni 1943.
4. En fabrik byggdes specifikt för "KdF-Bubblan". Grundstenen lades nära Fallersleben den 26 maj 1938. Ett tal av Ley.
5. "Führern" och "Volkswagen". Adolf Hitler, Porsche, Ley och Hitler (från vänster till höger)
Under Solhjulet, 1938.
6. Drömmen om civil motorisering skulle så småningom leda till militär användning. VW "Kübelwagen" för Wehrmacht.
7. Anställningen av civila var fortfarande fiktiv.
Arbeterum, 1940.
8. Hyllningar från trupperna.
Arbeterum, 1942.

z1. Försvinnandet av insatsen Rapporter från Riket av tysk socialism, den 8 mars 1940. Allierade flygblad inklusive artikeln "Tysk socialism": Dr. Ley har indikerat att bidraget för "Folkvagnen" måste fortsätta att betalas. Fabriken som är avsedd att bygga "Folkvagnen" producerar inte ammunition och därför kan ingen "Folkvagn" utfärdas. Vad har hänt med de redan gjorda betalningarna och vad kommer att hända med de betalningar som fortfarande skickas in? De kommer "gå upp i rök" som granater, sänkta ubåtar och nedskjutna flygplan. Dr. Leys uttalanden är en bluff som används för att suga upp den lilla människans sista besparingar för att investera dem i nazistens krigsmaskin. Heinz Boberach (Hg.), Rapporter från Riket, 1984.

z2 Skepsis Bland Arbetarna Rapport från SPD från april 1939 "Sydvästra Tyskland": "Folkvagnsaktionen" är något som arbetarna inte tar på allvar. De flesta tror att om en arbetare skulle kunna spara tillräckligt med pengar för att faktiskt ha råd med en sådan bil, kommer han troligen inte ha tillräckligt med pengar för att underhålla den. På grund av detta började det cirkulera nya typer av KdF-skämt. "Folkvagnen kan inte köra längre än vad du hör på folks radion." "Centrala Tyskland": Majoriteten av arbetarna skrattar åt situationen med "Folkvagnen". "Det finns knappt tillräckligt med pengar för dagligt bröd, än mindre tillräckligt för att ha råd med en bil." Vissa är också upprörda över hela reklambranschen. Andra ser dock "saken som sådan, inte som något dåligt". Tusen riksmark för en bil är ett ganska lockande pris. Men man måste ta hänsyn till underhållskostnaderna. Vem kan bygga billiga garage i staden? Och om man skulle parkera bilen i en så kallad "lyktgarage", vilket i princip innebär på öppen väg, kommer bilen så småningom att falla offer för väder och vind. Det innebär att allt arbete med att spara pengar var förgäves. Rapporter från Tysklands socialdemokratiska parti 1934-1940, 1980.

Tavla 55 | "Kraft durch Freude" som fritidsorganisation

Den primära uppgiften för den nationalsocialistiska gemenskapen "Kraft durch Freude" var att omfattande organisera fritiden. Aktiviteterna sträckte sig från efterarbetsaktiviteter, vandringsturer, företagsfrämjade idrottsaktiviteter till nationell utbildning. Den viktigaste aktiviteten – på grund av dess propagandavärde – var organisationen av semesterresor. Inom detta sammanhang hade sjöresor en särskild betydelse: även om endast få semesterfirare kunde delta i dessa resor, var de mycket symboliska och prestigefyllda för KdF och har använts ända tills idag. KdF organiserade folkets fritid samtidigt som man förankrade statens intressen och ideologi inom detta område. Fritiden utnyttjades av KdF; den skulle tillbringas på ett "nyttigt" sätt – KdF skulle själv garantera detta mål. Fritidsaktiviteter skulle inte längre väljas efter folkets eget önskemål: privata angelägenheter blev politiska. För att uppnå detta mål eliminerades de tidigare pluralistiska klubbar och sällskap, fritidsorganisationer från fackföreningarna övertogs och privata initiativ, som exempelvis Münchens Sheephead Players, inkorporerades och skulle konkurrera med de etablerade idrottsföreningarna. I motsats till DAF åtnjöt organisationer och faciliteter som samlades under KdF:s tak stor popularitet. Misstänksamheten och nonchalansen minskade när KdF i samarbete med företagen organiserade "evenemang fria från politik". Faktiskt deltog breda samhällslager i för första gången i fritids- och kulturerbjudanden, särskilt inom teater, golf eller skidåkning, som tidigare hade varit exklusiva aktiviteter. En samtida iakttagare, samhällsvetaren Franz Neumann, beskriver betydelsen av dessa aktiviteter på följande sätt: "KdF bestämmer i detalj de korrekta metoderna, varaktigheten och innehållet i fritiden enbart för ett enda ändamål: att öka arbetsproduktiviteten." Fritidsaktiviteter och kulturerbjudanden var naturligtvis delvis till förmån för arbetarna, men de "bröt ned barriärer så mycket som sångsällskap, orkestrar och fotbollslag förbättrade fångarnas öde." KdF:s fritidsaktiviteter hade främst som mål att återhämta arbetskraften, öka motivationen, integrera arbetarna i företagen och stabilisera regimen. Några av dessa mål kommer att exemplifieras.

1. Drömmål Madeira. KdF-fartyget "Robert Ley" i ankringen utanför Funchal. Karl Busch (red.), Till Drömmarnas Öar, 1940

Tavla 56 | KdF-kontoret "Resor, Vandring, Semester"

KdF-kontoret "Resor, Vandring, Semester", som leddes av Bodo Lafferentz, var det mest populära KdF-kontoret. Enligt Robert Ley hade den ganska impopulära DAF stor framgång med idén och genomförandet av fritids- och reseerbjudanden. En av förutsättningarna var införandet av betalda semester; först efter standardiseringen av arbetsavtalen 1933 hade majoriteten av arbetstagarna rätt till sex till tolv dagars betald årlig ledighet. Semestern var menad att tillbringas på ett "nyttigt" sätt: de centrala intressena var spridningen av nationalsocialistiskt tänkande och ökningen av arbetskapaciteten. Den statligt organiserade semestern utvecklades till ett instrument för politisk kontroll och ekonomisk beräkning, vilket illustreras i mål som riktningen av konsumtionen, främjandet av "folkets hälsa", överföringen av "kärlek till hemlandet" och utvidgningen av turismen.

Inom ramen för organiserade resor erbjöds resor som varade en eller flera dagar - erbjudanden som tidigare hade erbjudits av arbetarrörelsens föreningar. Cirka 10 % av de inhemska resorna, inklusive övernattnin, var KdF-resor. Även om detta inte var en obetydlig andel kunde den inte tolkas som ett uttryck för "brott med borgerliga privilegier", som propagandan försökte få det till. Från och med maj 1934 blev resorna propagandahits. Först chartrades fartyg, senare beställde KdF byggandet av två egna fartyg. Fartygen passerade Atlanten eller åkte till Madeira, senare även Norge och Teneriffa.

Från hösten 1937 erbjöds resor till Italien för att vara fullbokade.

Längre resor var mestadels inte överkomliga för genomsnittsarbetaren eller anställden. Andelen arbetare på KdF-resor var cirka 40 %; på prestigefyllda resor översteg arbetarnas andel inte 20 %. Även 1937 - året med flest tyska deltagare - gynnades bara 2 eller 3 % av arbetarna av en KdF-resa. Trots det var propagandaeffekten enorm och bidrog till att sprida idén om en klasslös "folksgemenskap".

För att göra resorna mer prisvärda införde KdF resebesparing: Sparböcker och sparmärken för 50 Pfennig fanns tillgängliga på bankerna. På grundval av denna ekonomiska strategi hade DAF år 1937 insättningar på 6 miljoner riksmark som inte betalade några räntor.

1. Jungfruresa för "Robert Ley" i närvaro av Hitler. Hitler och Ley promenerar ombord på "Robert Ley" under dess jungfruresa den 4 april 1939.

Federal Archive Koblenz

2. En levande demonstration av vår "folksgemenskap".

Joy and Work, 1939

3. Kölsträckning av det första KdF-skeppet på varvet Howaldts Werken i Hamburg. Robert Ley med en borrhämstare, 3 maj 1936.

Federal Archive Koblenz

4. "Robert Ley" efter att ha lämnat dockorna för sin jungfruresa den 16 mars 1939.

Federal Archive Koblenz

5. Säkerhetspersonal fanns alltid ombord.

Federal Archive Berlin

6. Medelhavssolen lockar.

Arbeitertum, 1938

7. Denna KdF-affisch riktade sig specifikt till arbetare.

Federal Archive Koblenz

8. Reklam för KdF-vandringar, 1939.

Federal Archive Koblenz

9- Kampen bland privata konkurrenter.

Federal Archive Berlin

10. Rabattkortet gjorde det möjligt för de som var ekonomiskt underprivilegierade medlemmar i "folksgemenskapen" att kunna resa.
State and University Library of Hamburg

z1. Inte allt fungerar med KdF En rapport om situationen för "Gruppen Ny Början" i Tyskland från början av september 1935. "En kollega som reste med KdF förklarade att de reste med en ombyggd fjärde klassens vagn, som efter en 10-timmars resa är mycket obekvämt. De ville åka till Allgäu men kom fram till Bodensjön (vi fick bara reda på måländringen när vi var på tåget). Kvarteren var bra men maten saknades. Daglig försörjning: svart kaffe på morgonen och två bullar. På eftermiddagen hade vi också mycket lite mat. Den tredje och sista måltiden på dagen fick vi runt 7 på kvällen och bestod av en korb och lite sallad. Deltagarna, även några av partiets medlemmar, var irriterade över bristen på försörjning." Bernd Stöver, Rapport om situationen i Tyskland, 1996

z2. Sträng övervakning av deltagarna Ett brev från förvaltningen av information från den tyska arbetsfronten till huvudkontoret för säkerhetstjänsten den 19 oktober 1936. Ämne: KdF Semesterresor från distriktet Main Frankonia, 21-28.8.36 i Allgäu Referens: Ingen I en resejournal om så kallade KdF Semesterresor anges: "Det är farligt att information om individens köpvana kan användas för att påverka det nationella försvarets intressen. Detta gör det möjligt att på några dagar få mer kunskap om sin medmänniska än som egentligen är nödvändigt. Semesterstämningen bidrar till detta, eftersom den bidrar till att prata mer löst och detta är något som utnyttjas. Därför är det nödvändigt att övervaka dessa resor för att skydda sig från sådan manipulation."
Federal Archive Berlin

z3. "En ny livsstil, en ny livsansats"? Utdrag från Robert Leys tal vid sjösättningen av "Wilhelm Gustloff" den 5 maj 1937 i Hamburg. "Så som jag började för fyra år sedan, sa du till mig, min Führer: Se till att den tyska arbetaren får sin semester, så att hans nerver förblir starka. Detta var både ett uppdrag och en väg för mig. Då började vi vårt arbete. Vi skapade organisationen "Strength through Joy" och folket bistod mig i detta, som om det hade väntat hundratals år på detta. Många tror att "Strength through Joy" skulle vara en form av 'Garden Leaves' Club eller en fritidsorganisation. Många sa: "Låt dem bilda den här klubben, men de kommer inte att ta itu med de inre sociala problemen." Men de hade fel. Vi brydde oss om de inre sociala problemen. Vi fokuserade på bosättningar, utbildning och hälsofrågor och lyckades övervinna dem. "Strength through Joy" är möjligen den mest precisa sammanfattningen

av den nya tyska viljan. När jag blir ombedd att säga vad Führern mest kan erbjuda sitt folk skulle jag svara: Han ledde sitt folk tillbaka till glädjen. Han gav det en ny livsstil och en ny livsansats." Otto Mahrenholz, Fundamentals of Victory, 1940

z4. Brist på arbetskraft Rapport från säkerhetstjänsten, från januari 1939. Angående resan med "Wilhelm Gustloff" från Genu

57 | The KdF-kontoret "Fritid"

I februari 1936 grundades kontoret "Fritid". I slutet av 1937 slogs det samman med kontoret "Tysk nationaluppfostran" och kallades "Kulturell kommunitet" - arbetsområdena förblev desamma. "Kulturell kommunitet" hade två centrala handlingsområden: konst och underhållning samt folklore och tradition. Funktionen för kontoret "Fritid", enligt chefen för paraplyorganisationen DAF, Otto Machenbach, var "att återupprätta balansen i en hälsosam och livlig utbyte av styrkor och värden och leda 'Folksgemenskapen' tillbaka till källorna för en kreativ 'Folks storm'."

Kontoret ägde flera teatrar och samarbetade med andra teatrar. Dessutom drev de ett turnerande teater, en riks-teater-tåg, olika dockteatrar och en riks-motorvägsscena samt sitt eget symfoniorkester. Konserterna fick särskilt mycket feedback. Inom området för bildkonst initierade kontoret utställningar i industriella företag. Kontoret organiserade främst "kvällar med musik och underhållning" med kabaré- och varieténummer. Medelstora och små städer var tvungna att nöja sig med uppträdanden av okända artister, vilket när det gällde innehåll och underhållning lämnade mycket att önska.

Folklorearbetet innebar främst bevarande av folkvisor, danser, folkdräkter, amatörspel och tradition. Kommunmöten på byar och kamratmöten i företag modellerades efter dessa punkter. Kontoret utarbetade arbetsböcker för organisationen av "de stora årliga festerna" - som midsommar eller skördefesten - i stort upplag. Förutom det regelbundna arbetet organiserade kontoret flera särskilda åtgärder, till exempel övervakning av riksmotorvägsläger eller fritidsaktiviteter för invaliditet, sjuka och funktionshindrade personer.

De kulturella erbjudandena censurerades utan undantag och motsvarade i form och innehåll den nationalsocialistiska ideologin. Under kriget hade kontoret främst hand om trupper och militärsjukhus och organiserade evenemang för den tyska krigsmakten, Waffen-SS och polisstyrkor i landet och utomlands.

1. Annons för "Folkets Teater" - I verkligheten visades endast ytlig och ytlig underhållning, 1936.

Bundesarchiv Koblenz

2. Föreställning på ett sjukhus. Clowngruppen "De Tre Fratellini" framför patienter på Horst-Wessel-sjukhuset i Berlin, o.J.

Bundesarchiv Koblenz

3. Även representerade i de regionala provinserna. "Efter arbetstidrummet" från "Styrka genom glädje" i Worms, 1939.

Bundesarchiv Koblenz

4. Konstutställningar inuti fabriker var avsedda att minska arbetsstressen. Avskiljningsvägg på en fabriksutställning, o.J.

Bundesarchiv Koblenz

5. Även "kulturell upprätthållande" av befolkningen övervakades av KdF. Nyhetsbrev från personalchefen för DAF, Heinrich Simon, riktat till de regionala ordförandena i DAF, 22 mars 1937 (inklusive en bilaga från Robert Ley, 18 mars 1937).

Bundesarchiv Berlin

6. Även danshändelser skulle övervakas. Transkript av ett nyhetsbrev från chefen för "Fritidstiden" Ministeriet, skickat till Regionala Observatoriet för NS-organisationen "Styrka genom glädje", 29 oktober 1936.

Bundesarchiv Berlin

7. Fabrikskonserter för att motivera och öka prestationen.
Rikssymfoniorkestern under en föreställning på en fabriksgård, o.J.
Under solhjulet, 1938

8,9,10. Ministeriet för fritidstid ägnade sig åt vård av det tyska folket och
traditionen. Bilder från en danshändelse. Under solhjulet, 1938

11. Mobil teater. KdF-teaterturné. Bundesarchiv Koblenz

z1. Tillbakagång av kulturlivet i provinsen Rapporter från
säkerhetsstyrkan, 13 februari 1941 "Angående den kulturella situationen
i provinsen" I olika regioner av Riket finns överlappande rapporter från
invånare som säger att även om de förstår de kompromisser som finns
på grund av kriget och uppskattar de kulturella evenemang som
fortfarande äger rum, har det kulturella livet i allmänhet genomgått en
allvarlig nedgång. Ett symptom som är uppenbart i alla provinsområden i
Riket är dock att det gamla och traditionella sättet att leva som tidigare
uppmuntrades i städer och byar sakta avtar. KdF har med sitt program
med filmer, festivaler och evenemang skapat en luft av passivitet när det
gäller att skapa egna idéer. Heinz Boberach, Rapporter från Riket, 1984

Tavla 58 | "Det tyska centret för nationell utbildning"

Under sin programmatiska tal vid grundandet av "Styrka genom glädje" indikerade Robert Ley redan skapandet av ett kontor för utbildning och träning. Efter en organisatorisk omstrukturering i juni 1936 grundades "Det tyska centret för nationell utbildning", lett av Fritz Leutloff. Efter att ha ändrat vuxenutbildningen år 1939 överlämnade "Rikets" inrikesminister detta utbildningsområde till Centret för nationell utbildning. Platserna för nationell utbildning betraktades som "hjärtats kammare" för arbete. Bland de överordnade institutionerna fanns nationella utbildningsgrupper, företagsunderlättade platser för nationell utbildning och cirka 70 musikskolor. Dessutom organiserade Centret för nationell utbildning folk-, företags-, KdF-fartyg- samt resande- och motorvägsbibliotek. Förutom den allmänna ideologiska utbildningen för vuxna låg fokus på yrkeskompetens och fritidsaktiviteter. Inom fritidsaktiviteterna var målet att förmedla ideologisk-akademiska-vetenskapliga innehåll och samtidigt organisera fritiden. "Den ideologiska utbildningen av 'folkets kamrater'" ingick inte i partiets utbildningskurser. Centret för nationell utbildning, huvudsakligen referenter och lärarpersonal, höll enstaka föreläsningar, föreläsningsserier och workshops. Raslära, familjestudier och försvarspolitik undervisades, bland andra ämnen. Dessutom ingick matematik, stenografi, främmande språk, kulturella resor, guidade turer och vandringsturer i programmet, liksom målning, hantverk, broderi, fotografi, schack, musik och samlarföreningar institutionellt ingick. Bevarandet av folklöre på landsbygden var en viktig uppgift. För att möta utflyttningen till städerna publicerade Centret för nationell utbildning "byböcker" som dokumenterade det lokala livets förflutna och nutid i respektive byar. På så sätt skulle befolkningens band till hemlandet stärkas. Kriget tilldelade även Centret för nationell utbildning nya uppgifter: Språklärarna undervisade språken i de erövrade länderna. De erbjöd tyska klasser för "etniska tyskar" och skrev "hemortsbrev" till soldaterna i byarna, vars svar presenterades vid bygemenskapskvällarna.

1. Krigsförberedelser. Spioner - Landsförrädare - Sabotörer, 1938 Privat egendom
2. "För hanteringen av folkutbildnings- och folkpedagogiska uppgifter..." Amtliches Nachrichtenblatt der Deutschen Arbeitsfront, 1936
3. Återuppbyggnad av arbetskraften under fritiden, 1938. Bundesarchiv Koblenz
4. Ideologisk assimilering av schackspel. Schacktävling med de bästa spelarna från Berlin-fabrikskretsarna. Under solhjulet, 1938
5. Målning under fritiden. Målningslektioner på German Volksbildungswerk Under solhjulet, 1938
6. "Kulturexcursion" med "folkbildande påverkan". Deltagare i den första kulturella utflykten till okända soldatens grav i Paris. Gerhard Starcke, Den tyska arbetsfronten, 1940
7. Målning och skulptering ingick också i programmet. Utställningsrum på German "Volksbildungswerk" för lekmän. Under solhjulet, 1938

z1 "Medium för ledning" Nyhetsbrev från högskoleadministrationen i Reichs Organisation Office of the NSDAP. Till alla skoldistriktadministrationer inom NSDAP, från den 9 juli 1937. Resultatet från ett samtal mellan högskoleadministrationen och den tyska folkbildningsgruppen avslöjar följande riktlinjer för ett samarbete: Leveransmetoden för den tyska folkbildningsgruppen passar in i partiets ramverk. Detta leder till att den tyska folkbildningsgruppen är under övervakning av distriktsadministrationen. Bundesarchiv Berlin

z2 Händelser för den mer bildade publiken Säkerhetstjänstens rapport om inlandets frågor, från den 8 november 1943 Från rapportmaterial i samband med "Den tyska folkbildningsgruppen" har vi ett antal perspektiv att beakta:

Den sociala och mentala strukturen hos medlemmarna i den tyska folkbildningsgruppen skiljer sig i allmänhet från dem som kommer från KdF-organisationen. Medan KdF-evenemangen tenderar att locka besökare som hade behov av underhållning och avkoppling, har den tyska folkbildningspubliken vanligtvis en mer varierad social klass och specifika intressen.

Heinz Boberach, Rapporter från riket, 1984

Tavla 59 | KdF-sportkontoret

Sportkurser var en av "Styrka genom glädje"s första faciliteter. De erbjöds från och med april 1934. "Rikssportchefen" Hans von Tschammer blev uppdragen av Ley att leda KdF-sportkontoret. Den 30 maj 1939 drog han sig tillbaka från denna position och lämnade kontrollen till den tidigare representanten Karl Lorch.

Propagandainsatsen och ett uppenbart intresse från befolkningen ledde till en snabb utvidgning av utbudet. Ramverket för sportkurserna hölls medvetet informellt - människor skulle träffas och njuta av sport i gemenskap. Konventioner och stadgar som faktiskt var vanliga inom organiserad idrott undveks. "Glada kroppsövningar och lekar", "allmän kroppsfostran" och förberedande kurser för Rikssportmärket var de mest populära aktiviteterna. Dessa kurser erbjöds också på KdF-fartyg eller på badorter. Förutom sportkontoret erbjöd flera specialkurser som friidrott, boxning, Jiu-Jitsu eller cykling. Tillgången till 'exklusiv' sport - till exempel ridning, golf eller hockey - gjorde det möjligt för bredare sociala skikt att delta. Särskilt populära var skidkurser; KdF erbjöd skidutrustning för 35 RM. En order från Rikssportchefen den 16 december om sportkontorets framtida uppgifter dokumenterar förändringen: Intresset fokuseras nu på företagsunderlättade sportaktiviteter. Ley betraktade företagsunderlättade sportanläggningar som "företagssamhällets övningsplats"; enligt hans åsikt borde varje större företag ha sin egen träningsplats. "Företagens idrottsuppmaning" startade 1938 och uppmanade varje företag att delta och fick karaktären av en tävling. Under andra världskriget hade KdF-sporten uppgiften att mobilisera "positiva krafter" - till exempel mod att möta livet och acceptans av livet - för att stabilisera hemmafronten. Den ökande påverkan från SA på KdF-sporten ledde till att "idrottsuppmaningen" förvandlades till militär utbildning. I de sista faserna av kriget existerade företagsunderlättad sport endast som träningsidrott. Den var avsedd att göra arbetet inte bara mer uthärdligt utan främst mer effektivt. Judar uteslöts kategoriskt från KdF-sport, även innan Nürnberglagarna.

1. För en handfull deltagare fanns exklusiva sportaktiviteter tillgängliga, såsom segling.
Under solhjulet, 1938
2. Företagsunderlättad idrottsverksamhet riktades särskilt mot äldre arbetare. Anställda vid en fabrik i Berlin ger sig ut på en löprunda.
Under solhjulet, 1938
3. Under skidresor förse KdF sin egen utrustning. En skidkurs i Kleinen Walsertal.
Bundesarchiv Koblenz
4. Krävande övningar för unga anställda. Utför utomhusgymna framför en fabrik.
Bundesarchiv Koblenz
5. KdF:s idrottsministerium var också aktivt i olika badanläggningar. Gymnastiklektion i Beach Bath nära Wannsee, den 24 april 1937.
Bundesarchiv Koblenz
6. En fullständig människa är någon som är frisk, stark och kroppsligt duglig. Arbeitertum, 1940

7. KdF skapade sin egen träningsutrustning.
Arbeitertum, 1937

8. Företagsunderlättad idrottsverksamhet under kriget. Presentation av företagsledaren för Messerschmitt GmbH Regensburg, den 10 juni 1941.
Bundesarchiv Berlin

9. Annons för KdF:s företagsidrott, 1935.
Bundesarchiv Koblenz

10. "Alltid redo för arbete, i tjänst för gemenskapen." "Styrka genom glädje"-idrottsdirektören, 1939.
Bundesarchiv Berlin

11. Inspektion av idrottskurser. Konfidentiellt nyhetsbrev från KdF:s riksidrottsministerium, riktat till alla regionala konsulter inom NS-organisationen "Styrka genom glädje", den 17 oktober 1936.
Bundesarchiv Berlin

z1 Negativt mottagande av fabriken idrottsuppmaning Rapporter från Rikets säkerhetstjänst, den 5 oktober 1942 Kommentarer från arbetskraften angående acceptansen av idrottsuppmaningen från fabriken Efter rapporter från Riket kan man se att arbetskraftens reaktioner på fabriken idrottsuppmaning tenderar att vara negativa. Medan dessa evenemang välkomnas av dem som gillar sport har majoriteten av de som deltog haft ett ointresserat förhållningssätt och ansåg att de inte kunde lämna arbetet tidigare. Många arbetare som valde att inte delta använde argumentet att långa arbetstider och otillräcklig mat inte tillåter effektiv sportutövning. Många hävdade att 30 minuters idrott gör mer skada än nytta för en otränad kropp. Särskilt finns det mycket kritik mot propagandaposters som säger att alla måste delta, oavsett ålder. Fabrikernas säkerhetskontor ogillades också. Till exempel fick säkerhetskontoret på en av de större fabriken i distriktet Halle order om att inte låta någon lämna om de inte hade genomfört sin fysiska träning. Kontrollpunktinspektioner resulterade i negativa reaktioner och ignorerades ofta av arbetarna. Eftersom det var omöjligt att hindra de många arbetarna från att lämna utfärdades en order om att namnen på de som lämnade utan att uppfylla sina idrottsåtaganden skulle skrivas ner. Heinz Boberach, Rapporter från Riket, 1938

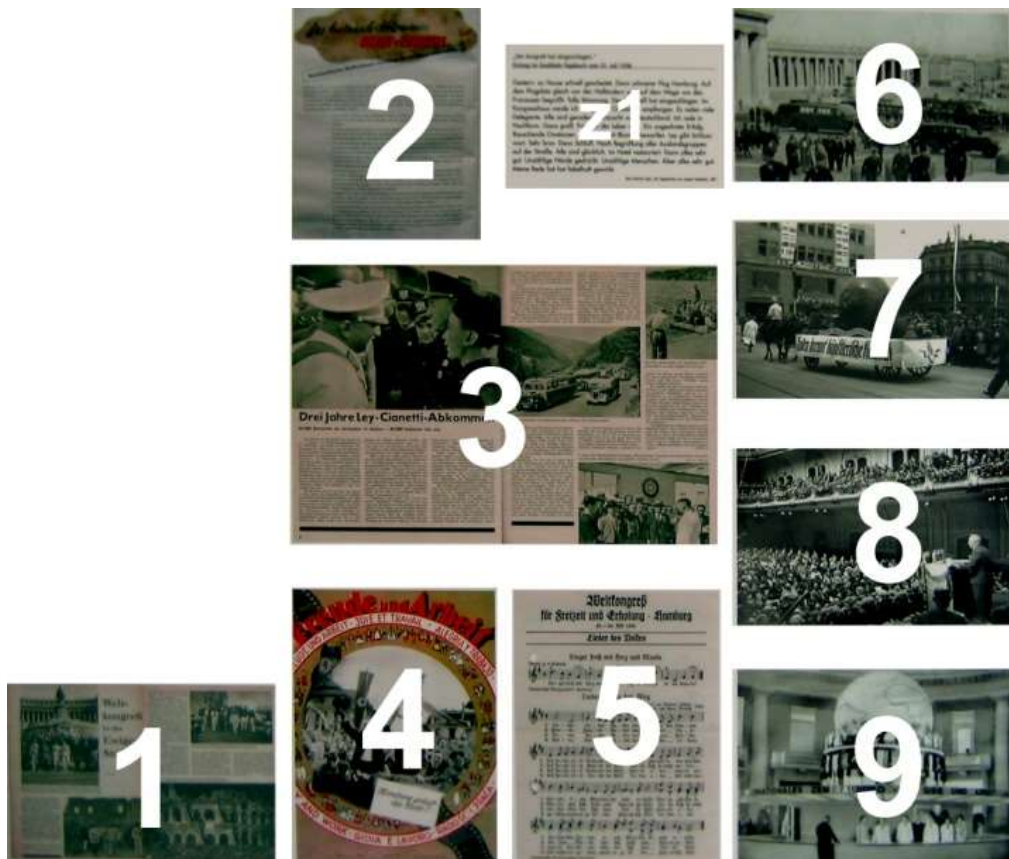
Tavla 60 | Förhållanden till Italien - KdFs internationella aktiviteter

Inriktad mot den italienska fritidsorganisationen, grundad 1925, "Opera Nazionale Dopolavoro" (OND), presenterade Ley konceptet för en tysk "Efter arbetsdag"-organisation, som den initialt kallades, den 17 november 1933. Under den officiella grundandet av KdF den 27 november 1933 kritiserade Ley strukturen i "Dopolavoro" och avfärdade därmed att den italienska organisationen var den verkliga inspirationen för KdF: Till exempel var kontoret "Arbets skönhet" baserat på modellen för redan befintliga italienska projekt. Paraplyorganisationen DAF försökte från och med 1935 införa sin modell för fritidspolitik för en internationell publik, för att få inflytande på den internationella arbetsmarknaden. Det politiska intresset riktades mot att misskreditera den internationella arbetscentralen i Genève, rekrytera utländska medarbetare och bedriva anti-bolsjevikisk agitation. Med avseende på arbetspolitik syftade dessa aktiviteter till att få tillgång till arbetskraft från södra och sydöstra Europa.

År 1936 organiserade KdF i Hamburg en "Världskongress för fritid och rekreation", där delegater från mer än 60 länder deltog. Kongressen utgjorde inledningen till DAF:s ytterligare internationella aktiviteter inom fritidspolitikområdet. Omedelbart efter detta grundade DAF "Internationella centralbyrå 'Glädje och arbete'" (IZB) i Berlin och påstod sig ha ledarskap över denna institution.

År 1936 skedde en närmande mellan OND och KdF, och i juni 1937 ingick Ley en överenskommelse med Tuillio Cianetti, president för den fascistiska industritjänstemannafederationen. Inom ramen för den överenskomna utbytet av semesterfirare var det också meningen att fler italienska utländska arbetare skulle komma till Tyskland. Den internationella fritidskongressen som ägde rum i Rom i juli 1938 hade temat en anti-bolsjevikisk "Internationale". Det aktuella spektrat utvidgades och en ändring av strategin indikerades: Huvudfokus var inte bara fritid i sig själv utan också ämnen som arbete och ökad effektivitet.

"Internationella centralbyrå 'Glädje och arbete'" skiftade sina aktiviteter till sydöstra Europa. En vandringsutställning "Glädje och arbete" presenterades i de berörda länderna i maj 1938. Dessutom grundades representationer i Rom, Aten, Prag och Belgrad. Denna typ av entusiasm väckte protester från den italienska samarbetspartnern vars intressen marginaliserades.

1. Världskongressen i Rom
Arbetertum, 1938
2. Det grundläggande avtalet Glädje och arbete, 1937
3. Avvägning av avtalet.
Arbetertum, 1939
4. "Glädje och arbete" finns på många främmande språk.
Glädje och arbete, 1937
5. Sånger från "Världskongressen för fritid och rekreation i Hamburg.
Privat egendom
6. Tysk turist framför nationalmonumentet i Rom.
Under solhjulet, 1938
7. Procession under "Världskongressen för fritid och rekreation" i
Hamburg, 1936.
Regionala medicencentret Hamburg
8. Öppning av "Världskongressen för fritid och rekreation" i Musikhuset i
Hamburg. Ley's tal den 23 juli 1936.
Bundesarchiv Koblenz

9. Det internationella centralbyrån för "Glädje och arbete" vid Leipzigs vårmässa, 1937.

Glädje och arbete, 1937

z1 Kongressen var en framgång Inträde i Goebbels dagbok, den 31 juli 1936 Igår: Jobbade snabbt hemma. Hade sedan en svår flygning till Hamburg. På flygplatsen blev jag hälsad av holländare och fransmän. Fantastisk stämning. Kongressen var en stor framgång. I kongresshallen välkomnas jag med stående ovationer. Många delegater talar. Alla är extatiska när det gäller Tyskland. Jag är på topp när jag håller mitt tal. Jag talar fritt, utan hämningar. En oväntad framgång. Stående ovation. Jag duschas med blommor. Ley har sista ordet. Sen var det över. Jag skakar hand med resten av de utländska grupperna på gatan. Alla är glada. Jag äter middag på hotellet. Jag skakar fler händer, träffar fler människor. Allt är utmärkt. Mitt tal har fungerat utmärkt. Elke Fröhlich, Joseph Goebbels dagbok, 1987

Tavla 61 | "Styrka genom glädje" under kriget

Den nationella socialistiska gemenskapens skyldighet att öka effektiviteten genom att tillhandahålla rekreationserbjudanden eller omstrukturering på arbetsplatserna och att indoktrinera arbetarna skärptes under kriget: KdF skulle höja "den inre frontens" motståndskraft och ge soldaterna ny styrka att kämpa.

Särskilt kontoret "Resor, Vandring, Semester" tvingades göra begränsningar när kriget började. Redan i augusti 1939 stoppades alla resor. Från och med nu användes "KdF-fartyg" som transport- eller militärsjukhusfartyg. Den 30 januari 1945 torpederades "Wilhelm Gustloff" av en rysk ubåt vid Stolpmünde och sjönk. Endast 1252 av de 10 000 flyktingarna ombord överlevde. Byggandet av "KdF-badorten" avbröts. Som kompensation organiserade kontoret aktiviteter som vandring till fots eller på cykel och - med stöd av "Rikets rekreationorganisation" - skickade vapenarbetare på semester.

Kontoret "Efter arbetsdag" engagerade sig särskilt med trupputbildning och organiserade "kulturella program" på alla krigsskådeplatser. Den civila sfären var begränsad eftersom bara ett fåtal personal fanns tillgängliga och Wehrmacht beslagtogs platser. Som kompensation intensifierade kontoret sina "efter arbetsdag" -aktiviteter - under kriget blev folklöre mycket viktigt.

År 1943 tog DAF:s huvudkontor över förvaltningen av "Tyska nationella utbildningscentret". Omstruktureringen var avsedd att garantera en mer riktad ideologisk träning. Under kriget erbjöd kontoret föreläsningar och läsningar vid fronten och på militärsjukhus. Språkkurser för utländska arbetare och tyska kurser för "etniska tyskar" ökade i betydelse.

Också idrottskontoret började ta över militära uppgifter och ägnade sig åt att stödja de skadade. Framsteg inom företagsunderlättad idrottsverksamhet var en av de främsta åtgärderna inom den civila sektorn.

Generellt deltog KdF i en rad specialåtgärder, till exempel i evakueringen av civila från krigsområden. År 1940 tog KdF över organisationen av Bayreuth War Festival.

Den 1 september 1944 upphörde trupputbildningen, och KdF uppträdde nu sällan i företag och läger.

1. Med hänvisning till grekiska hjältar användes konst som en "allierad för seger." Bundesarchiv Koblenz.

2. KdF genomförde redan "militära ingripanden" innan kriget. "KdF-skeppet" förde trupper från "Condor Legion" tillbaka till Hamburg i slutet av maj 1939.

Willi Beutler, Nationellt mediecenter Hamburg.

3. Snabb ombyggnad av ett skepp till ett sjukhus. Arbeitertum, 1940.

4. KdF-evenemang i Ukraina. Ett brev från distriktsledarens representant, Wolhynien Podolien, till den regionala administrationen av NSDAP i Ukraina, den 19 maj 1943.

Bundesarchiv Berlin.

5. "KdF-skepp" skulle omvandlas till ett sjukhusskepp. "KdF-skeppet" "Wilhelm Gustloff" vid Stettins bastion, före kriget fotografi.

Bundesarchiv Koblenz.

6. Trupptillsyn av KdF. Glädje och arbete, 1940.

7. Bayreuth dominerades av uniformer. Glädje och arbete, 1940.

8,9. Paroll inom trupptillsyn - ett tackbrev från fronten. Kamrater vid fronten - Vi tackar ER, 1943.

Privat ägande.